

blanding. Vi skal naturligvis fra vor Side være villige til, hvis denne Sag bliver henvist til et Udvalg, at yde vor Medvirkning til Sagens videre Oplysning, skønt der, som det jo allerede før er nævnt, findes en stor Litteratur paa dette Omraade. Vi skal ikke undslaa os ved at deltage i dette Arbejde, men jeg kan dog paa Forhaand sige, at vi er Modstandere af denne Sags Gennemførelse ved Lovgivningens Hjælp.

Axel Dam: Det første Indtryk, man faar af dette Lovforslag, i hvert Fald saa længe man holder sig til Overskriften, er nærmest det: Hvorfor skal der overhovedet lovgives om noget, som det dog naturligt maa være Arbejdsgivernes og Arbejdernes egen Sag at enes om, saa meget mere som Værdien af en saadan Ordning med Udbyttedeling vistnok i meget høj Grad beror netop paa Egenskaber hos dem, som sætter den i Gang og virker for den? Ved at læse videre i Lovforslaget er jeg imidlertid blevet gunstigere stemt netop paa Grund af det, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, Hr. Harald Jensen, fremhævede, nemlig at det ogsaa efter Lovforslaget bliver en frivillig Sag for Arbejdsgiverne. At det ikke giver Arbejderne den samme Ret, er en simpel Følge af, at det er Arbejdsgiverne, der ejer disse Virksomheder; man kan dog ikke ved en Lov give nogle Andel i andres Ejendomsret, uden at det bliver frivilligt.

Jeg ser ogsaa med Glæde paa Lovforslagets § 4 og mener det fuldt forsvarligt at støtte saadanne Bestræbelser, som vistnok er sunde. Jeg tror, det er sundt i saa høj Grad som muligt at faa Arbejdsgivere og Arbejdere til at have fælles Interesser, og jeg nærer ikke stor Frygt for, at det skulde blive udnyttet til Udplyndring af Forbrugerne, hvis man samtidig holder Frihandelsfanen højt. Jeg vil derfor anbefale at slutte sig til dette Punkt i Lovforslaget, som gaar ud paa Skattelempelser overfor de Bedrifter, som indfører en saadan Ordning. Skattelempelser vil jo altid møde Venlighed fra Restforbundets Side.

Derimod maa jeg tage Afstand fra Lovforslagets § 5, hvori det foreslaas, at Staten skal optræde som Laangiver til disse private Virksomheder. Jeg maa tage Afstand, dels fordi vi fra vort Synspunkt mener, at dette ligger udenfor Statens Opgaver, dels fordi der er en Fare forbundet med det, som ærede foregaaende Talere har fremhævet, idet det maaske vilde blive de Virksomheder, som mindst fortjener det, som søgte og fik saadanne Tilskud.

Jeg vil slutte mig til Ønsket om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, og at det sunde Princip i det maa blive til Lov med Beskæring af det, jeg anser for en Plet paa det.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7,30.

Mødet udsat Kl. 4⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Ved Toldforhandlingerne forleden Dag begyndte den ærede Formand for det konservative Parti (Pürschel) med at sige, at han takkede for velvillig Modtagelse af Lovforslaget, fordi det nu en Gang var Skik og Brug, men nogen synderlig Varme kunde han ikke lægge ind i sin Tak. Jeg har, tror jeg, i Dag Ret til at takke, ikke blot fordi det er Skik og Brug, men fordi der virkelig er Grund til det. Den Forhandling, som fandt Sted i Eftermiddags, gav Udtryk for en meget stor Velvillie overfor de Tanker, som ligger bag det Lovforslag, der her er til Behandling. Denne Velvillie kom jo ikke mindst til Orde fra den højtærede Ministers Side og fra Ordføreren for Partiet Venstre (Fuglsang). Der er jo ganske vist et Spørgsmaal, hvor den højtærede Minister og jeg ser forskelligt paa det, det er Spørgsmaalet om Arbejdskommissionens Ophævelse; men under den velvillige Stemning, som hersker mellem os i Dag, føler jeg ingen Trang til at gaa for skarpt i Rette med den højtærede Minister med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg skal nøjes med at sige, at Indholdet af de Oplysninger om Fagforeningernes og Arbejdsgiverforeningernes Opfattelse, som den højtærede Minister omtalte, ikke er bekendt for mig eller vel for Flertallet af den paa-gældende Kommissions Medlemmer. Fagforeningernes Svar var afgivet før Kommissionens Ophævelse, men blev ikke Medlemmerne bekendt, fordi det holdtes tilbage af Hensyn til, at man ønskede samtidig at kunne forelægge Arbejdsgiverforeningens